

§ 41. Борилъ или Борисъ III. (1207 — 1217)

Иванъ I Асѣнь остави само една дъщеря, която по българския обычай неможѣше да наслѣди бащина си престолъ. На него трѣбаше да са възкачи сынътъ Асѣневъ, Іоанъ II Асень, който тогазѣ бѣше порасълъ. Но единъ на бащаму лелинъ сынъ, *Борилъ* или *Борисъ III* силомъ и съ хитрость сполучи да му отнеме правдинътъ на престола и да са възцари надъ Българытѣ. Іоанъ II-ый тѣй си излагаше живота на опасность, затуй трѣбаше да бѣга изъ България, и отиде да търси прибѣжище у единъ отъ русійскытѣ кнезове.

За да даде колко годѣ законенъ видъ на своето властолюбіе, Борилъ, казватъ, са оженилъ за довицата царь-Іоаннова, но и туй средство му не помогна: народътъ го гледише като единъ безаконенъ грабитель на Българскыя прѣстолъ и оттуй постоянно сѣ са откривали противъ Борила бунтове, които му давахъ причина да са страхува за своята незаконна власть. Отъ друга страна Латинцытѣ, като са възползувахъ отъ вътрешнытѣ безрѣдицы на Б. царство, събрахъ си сичкытѣ силы и ударихъ на него. Борилъ излѣзе на срѣща имъ, но около Пловдивъ тѣ го разбихъ, распиляхъ му войската и привзехъ нѣколко българскы области (1208). Доведенъ до едно крайно положеніе отъ вътрешнытѣ бунтове и отъ външнытѣ несполуки, Борилъ за да са отжрве отъ тѣхъ, прибѣгна къмъ Папа Инокентія III за помощъ и покровителство по примѣра на своя предшетвенникъ Іоанна I Асѣня. Послѣ той са спріатели съ цариградскытѣ Латинцы и са сродихъ съ тѣхъ, като даде заварницата си, прекрасната дъщеря царь-Іоаннова, на императора имъ Генриха, за жена. — За Борила знаймы ѣще, че са съединилъ съ латинцытѣ противъ Сърбытѣ, — и туй, че въ